

Kendelse

afsagt den 6. november 2019

Sag nr. 2019-80-0309

[Klager]

mod

Ingeniøren

[Klager] ved advokat Cristiano Rossi har klaget til Pressenævnet over artiklerne ”Metro-entreprenør fik trecifret millionbeløb for at genoptage arbejdet” og ”Italiensk mareridt truer metroen” bragt af nyhedsmagasinet Ingeniøren henholdsvis den 4. og 8. februar 2019 på Ingeniørens hjemmeside ing.dk og i den trykte udgave af Ingeniøren, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at artiklerne indeholder ukorrekte og krænkende oplysninger, som ikke blev forelagt dem forud for offentliggørelsen.

---

1 Sagsfremstilling

De påklagede artikler

Ingeniøren bragte den 4. februar 2019 artiklen ”Metro-entreprenør fik trecifret millionbeløb for at genoptage arbejdet” på Ingeniørens hjemmeside ing.dk. Artiklen har følgende under-rubrik:

”[Selskabet] har igen måtte betale ekstra til sin entreprenør med italienske [Virksomhed 1] i spidsen for at undgå en forsinkelse af Cityringen. Selskabet regner dog med at få pengene tilbage.”

Af artiklen fremgår følgende:

”[Selskabet] måtte betale »et trecifret millionbeløb i den lave ende« til entreprenøren [Klager] for igen at få fremdrift i arbejdet med at færdiggøre cityringens stationer til åbningen i juli og dermed undgå en forsinkelse. Det oplyser [Selskabet]s tekniske direktør, [Direktør 1].

Da han sammen med sine folk mødte på arbejde efter nytår, kunne de ved selvsyn ude på de 17 stationer konstatere, at bemanningen var faldet fra knap 500 medarbejdere før jul til godt 200. Derfor styrtdykkede produktiviteten også, men det kunne [Klager] med italienske [Virksomhed 1] i spidsen ikke se det store problem i. Ifølge [Virksomhed 1] & Co. var entreprenøren slet ikke forpligtet til at stille med så mange medarbejdere, som det vil kræve at gøre stationerne færdige. Derfor så [Selskabet] ikke anden udvej end at betale det ekstra beløb, hvis eksakte størrelse [Direktør 1] ikke ønsker at oplyse. Han beskriver dog, at der altså ikke er tale om over en milliard kroner, »men alligevel et anseeligt beløb«.

Forventer at få pengene tilbage

Til gengæld understreger han, at [Selskabet] ikke mener, at [Virksomhed 1] er berettiget til pengene. Derfor forventer [Selskabet], som er ejet af staten sammen med Københavns og Frederiksberg Kommuner, at få dem tilbage, når arbejdet er afsluttet, og togene begyndt at køre gennem den 15,5 km lange cityring.

»Vi er blevet enige om at udskyde afklaringen af betalingen til efter cityringens åbning. Vi har en anfordringsgaranti, som indebærer, at vi uden retslig proces kan hente pengene tilbage. [Klager] har en forpligtelse til at eftervise, at de er berettiget til pengene, og det mener vi ikke, at de er,« siger [Direktør 1].

Striden vedrører, hvad [Selskabet] normalt kalder AF-arbejderne på stationerne. Dem beskriver [Direktør 1] også som de arkitektoniske arbejder, og de vedrører alle overflader, som passagererne ser: Granitgulvene, vægge, lofter, belysning osv.

Direktør: Vi arbejder ufortrødent videre efter planen

[Selskabet] har advaret ejerne om, at risikoen for forsinkelse er øget betydeligt, efter at [Klager] holdt sine medarbejdere væk fra stationerne i januar. Nu er der igen fuld bemanning på stationerne, forsikrer [Direktør 1].

Når han bliver bedt om at vurdere sandsynligheden for, at cityringen åbner efter planen i juli, på en skala fra 1 til 10, svarer han uden tøven:

»Vi kører ufortrødent videre efter den oprindelige tidsplan, så når du spørger mig nu, er den 10.«

»Men der er en øget risiko for, at arbejdet ikke bliver færdigt til tiden. Hvor stor den er, kan vi ikke vurdere endnu, men det får vi en pejling på, når de store milepæle kommer i marts og april,« tilføjer den tekniske direktør.

[Virksomhed 1] kan se frem til dagbøder, hvis milepælene misses

Hvis ikke [Klager]s arbejde er nået forbi milepælene, så risikerer entreprenøren store dagbøder, et faktum som [Direktør 1] vender tilbage til for at begrunde, at også [Virksomhed 1] har interesse i at sikre, at cityringen åbner til tiden.

Pointen kommer op flere gange under interviewet, fordi Ingeniøren spørger, hvad der forhindrer italienerne i at benytte samme taktik flere gange: Lade medarbejderne blive væk fra byggepladserne og først sende dem tilbage, når [Selskabet] indvilliger i at hoste op med ekstra penge.

»Vi er så tæt på at være færdige, at alle har stor interesse i, at det sker til tiden,« siger [Direktør 1].

Det kan også virke oplagt at sammenligne med forløbet op til julen 2016, altså for godt to år siden. Dengang krævede [Virksomhed 1] også ekstra for at møde op på

byggepladserne igen, og det endte med et større forlig, der kostede [Selskabet] 850 millioner kroner. Den sammenligning holder [Direktør 1] dog ikke af:

»Det forlig gør, at vi føler os komfortable med, at vi får pengene tilbage på et senere tidspunkt. Det placerede ansvaret for AF-arbejderne klart hos [Klager],« siger han. Forliget fordyrede cityringen med fire procent til 24,6 milliarder kroner (i 2017-priser).»

Ingeniøren bragte den 8. februar 2019 artiklen *"Italiensk mareridt truer metroen"* i Ingeniørens trykte avis i sektion 1, side 6. Artiklen har følgende underrubrik:

"Med et halvt år til åbningen er det igen lykkedes de italienske entreprenører at hente flere penge ved helt enkelt at holde medarbejderne væk fra metroens byggepladser. Det må ikke gentage sig, hvis Cityringen skal åbne til tiden."

Af artiklen fremgår følgende:

"Lad os først skrue tiden godt to år tilbage. Det er lillejuleaftensdag 2016, og danskerne forbereder sig på en velfortjent tid med familie, god mad og god tid. Sådan blev julen langt fra for ledelsen i [Selskabet]. For den dag modtog de et brev fra deres entreprenør, som anlægger den 15,5 km lange cityring: Hvis ikke vi får flere penge, så møder vi ikke på arbejde i 2017, kunne budskabet koges ned til. Under de næste juledages hektiske drøftelser landede [Selskabet] med bestyrelsesformand [Bestyrelsesformanden] og administrerende direktør [Direktør 2] i spidsen på en løsning, som de håbede ville sikre ro for det 24 mia. kr. dyre projekt: at yde entreprenøren et lån med den tekniske betegnelse 'likviditetsbro' på 1,1 mia. kr. Inden vi vender tilbage til, hvordan historien nu har gentaget sig, så lad os lige få afslutningen på jule-mareridtet for to år siden. For det lykkedes at få de tre italienske firmaer med entreprenøren [Virksomhed 1] i spidsen til at sende medarbejderne ind på stationerne igen. Men først i april kom der en endelig aftale på plads. Den indebar, at [Selskabet] betalte 850 mio. kr. ekstra til [Virksomhed 1] og kompagni. Samtidig reducerede [Virksomhed 1] sine krav mod [Selskabet] fra godt 7,5 mia. kr. til det halve - og vigtigere: Kravene blev udskudt til en voldgift, efter metroen er åbnet, og den maksimale betaling, som [Selskabet] kan idømmes at betale for arbejderne udført indtil 2016, kom ned på 1,8 mia. kr. Desuden blev fremtidige krav reduceret til 245 mio. kr. Samlet sikrede [Selskabet] sig altså, at ekstraregningen højst kan blive godt 2 mia. kr.

Historien gentog sig

Det troede ledelsen i hvert fald. Men den skulle blive klogere, for i år gentog historien sig. Denne gang fik [Direktør 2] og hans medarbejdere dog julefred. Først da de mødte på arbejde i det nye år, kunne de konstatere, at [Virksomhed 1] igen holdt medarbejderne væk fra byggepladserne på stationerne.

500 medarbejdere burde have været i sving med afslutningsarbejdet på stationernes facader, lofter, vægge, gulve, rækværker, ovenlys, riste, døre, belysning og el. Men der var kun cirka 200, og med den bemanning ville stationerne med garanti ikke stå klar til åbningen i juli.

Igen krævede [Virksomhed 1] flere penge for at sende medarbejderne tilbage på byggepladserne. Den nøjagtige juridiske grund kender vi ikke, men sikkert er det, at italienerne ikke så sig forpligtet til at speede arbejdet op.

At [Virksomhed 1] kunne finde på at benytte samme taktik én gang til, kan ikke komme som en overraskelse for [Selskabet], og Ingeniøren spurgte allerede for to år siden [Direktør 2] til risikoen.

»Vi har ikke tænkt os at lade os true, men vi har i den konkrete situation vurderet, at det var bedre at bevare arbejdsroen, give dem et lån og så forsøge at løse problemerne,« sagde han dengang.

I år blev det italienske problem så løst ved endnu en betaling, hvis nøjagtige størrelse [Selskabet] holder for sig selv. Der er dog tale om et trecifret millionbeløb i den lave ende, har teknisk direktør [Direktør 1] oplyst. Her er dog ikke tale om et lån, men [Selskabet] har en anfordringsgaranti, som ifølge direktøren betyder, at selskabet kan få pengene tilbage uden en retslig proces.

Et truende slagsmål

Samlet tegner der sig et juridisk og økonomisk slagsmål, som kan trække ud til langt efter Cityringens åbning. For det første vil [Virksomhed 1] komme med stadigt flere krav for at få de maksimale godt 2 mia. kr. i ekstrabetaling. Dernæst vil [Selskabet] forsøge at få det lån på 1,1 mia. kr. tilbage, som selskabet har ydet, plus nu det trecifrede millionbeløb.

Her og nu er det dog næppe det mest presserende for direktør og bestyrelse. Det er derimod at undgå, at sagen udvikler sig til et italiensk mareridt i fuld skala som for to år siden.

På den ene side skal italienerne være tilfredse med at styre de hovedsageligt udenlandske medarbejdere i hovedstadens undergrund. På den anden side kan det ikke nytte, at de igen sender medarbejderne hjem eller til andre projekter, blot fordi de skal have fyldt kassen op.

[Selskabet] henviser i første omgang til de milepæle for byggeriet af stationerne, som [Virksomhed 1] skal leve op til i marts og april for at undgå dagbøder. Det er umuligt for os, der står uden for projektet, at vurdere både størrelsen og vilkårene for dem, men de skræmte ikke italienerne tilstrækkeligt til at beordre alle medarbejdere på arbejde efter nytår.

Derfor spørger Ingeniøren også flere gange [Direktør 1], hvad der skal forhindre [Virksomhed 1] i at foretage manøvren igen og igen.

»Vi har valgt en midlertidig betaling, fordi vi ikke vil lade os afpresse. Vi anser deres manglende leverance for kontraktbrud. Derfor vil der være dagbøder, som er tilstrækkeligt store til at ramme dem hårdt,« lyder et af hans svar.

Den tekniske direktør arbejder derfor også »ufortrødent« efter planen om at åbne Cityringen til juli.

Hvor stor en produktion, der gik tabt efter nytår, ved [Selskabet] først i næste måned. Men sikkert er det, at skal københavnere kunne sætte sig til rette i de nye metrotogs sæder til sommer, så må det ikke ske igen.»

Til artiklen er indsat to faktabokse. Af den ene faktaboks fremgår følgende:

”FAKTA METRO CITYRINGEN

En 15,5 km lang udvidelse af Københavns eksisterende metro.

Cityringen får 17 underjordiske stationer. Man kan skifte mellem linjerne på stationerne Kongens Nytorv og Frederiksberg.

Metroen bygges af entreprenør konsortiet [Klager] ([Klager]), som består af de italienske virksomheder [Virksomhed 1], [Virksomhed 2] og [Virksomhed 3].

Principaftalen om metroen blev indgået i 2005, og anlægsloven blev vedtaget i Folketinget i 2007.

Cityringens budget er blevet forhøjet flere gange. I principaftalen fra 2005 lød anlægsskønnet på 16,7 mia. kr. (2010-priser) men da [Selskabet] i 2010 indgik kontrakter med entreprenører og leverandører, kom prisen op på 21,3 mia. kr. I 2014 førte forsinkelser og et forlig med [Klager] til at budgettet blev forhøjet til 22,2 mia. kr., og åbningen blev udsat et halvt års tid. I april 2017 førte endnu et forlig til, at budgettet blev forhøjet til 23,1 mia. kr. - svarende til 24,6 mia. kr. i 2017-priser.

Kilder: Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, ing.dk, m.dk”

Af den anden faktaboks fremgår følgende:

”FAKTA DE OMSTRIDTE STATIONER

Arbejdet med apteringen af stationerne omfatter facader, lofter, vægge, gulve, rækværker, ovenlys og riste, døre, belysning og el.

Oprindelig vandt [Virksomhed 4] kontrakten, der havde en værdi af 570 mio. kr. Senere blev kontrakten ændret til en underentreprise til [Klager].

I efteråret 2016 blev [Virksomhed 4] uenig med [Klager] og stoppede alt arbejde på stationerne.

Lillejuleaftensdag 2016 krævede [Klager] ekstra betaling for at møde på arbejde, bl.a. på baggrund af striden med [Virksomhed 4].

I april 2017 indgik [Selskabet] og [Klager] en aftale, der bl.a. indebar, at [Klager] overtog ansvaret for alt arbejde på stationerne og fik en ekstrabetaling på 850 mio. kr. I juni samme år blev [Klager] enig med [Virksomhed 4] om, at den danske entreprenør ikke skulle tilbage på stationerne.

I januar i år konstaterede [Selskabet], at kun godt 200 af knap 500 medarbejdere var mødt ind på stationsbyggepladserne. Efterfølgende betalte [Selskabet] [Klager] et trecifret millionbeløb i den lave ende for at få medarbejderne tilbage til arbejdet. [Selskabet] forventer at få pengene tilbage.”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 12. april 2019.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har anført, at artiklerne ”Metro-entreprenør fik trecifret millionbeløb for at genoptage arbejdet” og ”Italiensk mareridt truer metroen” indeholder ukorrekte og krænkende beskyldninger, som ikke blev forelagt dem forud for offentliggørelsen.

[Klager] har henvist til følgende seks udsagn:

- Udsagn 1) ”[...] bemanningen var faldet fra knap 500 medarbejdere før jul til godt 200. Derfor styrtdykkede produktiviteten også, men det kunne [Klager] [[Klager], *Pressenævnets tilføjelse*] med italienske [Virksomhed 1] i spidsen ikke se det store problem i.”

Udsagnet har givet læserne det ensidige indtryk, at [Klager] dels ikke opfyldte sine kontraktmæssige forpligtelser, dels ikke kunne tage sig af, at produktiviteten angiveligt styrtdykkede.

Ingeniøren har i svaret til Pressenævnet anført, at Ingeniøren klart har kildeangivet, hvor Ingeniøren havde beskyldningerne fra. [Klager] har henvist til andet og tredje afsnit af artiklen, hvor der ikke er henvist til nogen kilde, idet beskyldningerne tværtimod er fremstillet som objektive kendsgerninger. Det forhold, at der i artiklens første afsnit er henvist til, at [Direktør 1] har udtalt sig om betalingen af et millionbeløb, ændrer ikke herved.

- Udsagn 2) ”Derfor så [Selskabet] ikke anden udvej end at betale det ekstra beløb, hvis eksakte størrelse [Direktør 1] ikke ønsker at oplyse. Han beskriver dog, at der altså ikke er tale om over en milliard kroner, »men alligevel et anseeligt beløb«.”

Udsagnet har givet læserne det indtryk, at [Selskabet] så sig nødsaget til at betale et trecifret millionbeløb til [Klager], som reelt ikke skyldtes, for at få [Klager] til at genoptage arbejdet.

Det er et faktum, at [Klager] havde udført en betydelig mængde ekstraarbejde, som i henhold til [Klager]s kontrakt med [Selskabet] skulle honoreres.

Det er normen, at der i entreprisekontrakter indsættes bestemmelser om honorering af ekstraarbejde. Det forhold, at [Selskabet] mener, at der ikke skal betales for ekstraarbejdet, er ikke ensbetydende med, at [Selskabet] har ret i dette, således som Ingeniøren åbenlyst lagde til grund i artiklerne.

Der var således tale om sædvanlige forhandlinger om betaling for ekstraarbejde og altså ikke om afpresning, således som Ingeniøren utilsløret lagde til grund i artiklerne.

[Klager] har bestridt, at Ingeniøren blot har omtalt de omstændigheder, der førte til, at der fandt ekstrabetaling sted. Ingeniøren har intet sted i artiklerne omtalt det betydelige ekstraarbejde, som [Klager] havde udført, og som kontraktmæssigt skulle honoreres. Tværtimod har Ingeniøren alene omtalt [Klager] i negative vendinger, der kun kunne efterlade læserne med det indtryk, at [Klager] uberettiget og med ufine metoder forsøgte at presse flere penge ud af [Selskabet].

- *Udsagn 3)* ”Pointen kommer op flere gange under interviewet, fordi Ingeniøren spørger, hvad der forhindrer italienerne i at benytte samme taktik flere gange: Lade medarbejderne blive væk fra byggepladserne og først sende dem tilbage, når [Selskabet] indvilliger i at hoste op med ekstra penge.”

Ingeniøren har lagt til grund, at [Klager] som et led i en taktik forsøgte at afpresse [Selskabet] for flere penge end der ellers skyldtes, ved at tage tidsplanen for metroens færdiggørelse som gidsel.

Ingeniøren har således ikke alene kritikløst bragt unuancerede beskyldninger om misligholdelse og afpresning, men Ingeniøren bestræbte sig oven i købet også på selv ”at bære ved til bålet” flere gange under interviewet med [Direktør 1] fra [Selskabet].

Ingeniøren citerede sig selv for flere gange at have spurgt [Selskabet], hvad der forhindrede italienerne i at benytte den samme taktik igen og igen med at lade medarbejderne blive væk og først sende dem tilbage, ”når [Selskabet] indvilliger i at hoste op med ekstra penge.”

En sådan teknik er ikke udtryk for ”research”, som Ingeniøren har anført i svaret til Presse-nævnet, men et udtryk for, at Ingeniøren agerede agent provocateur ved at forsøge at få [Selskabet] til at understrege beskyldningerne. Sådanne provokatoriske spørgsmål til modparten, der end ikke er forsøgt forelagt for den krænkede part, er hverken udtryk for research eller for god journalistik.

[Klager] har bestridt Ingeniørens synspunkt om, at det er en journalistisk grundpille at stille en part kritiske spørgsmål om den pågældendes modpart, som holdes i uvidenhed herom. Den journalistiske grundpille ville have bestået i, at Ingeniøren stillede [Selskabet] kritiske spørgsmål om [Selskabet]s egen rolle i sagen, eksempelvis ved at spørge ind til, hvorfor [Selskabet] ikke ville betale for det omfattende ekstraarbejde, hvilket Ingeniøren forsøgte at gøre.

- *Udsagn 4)* ”Med et halvt år til åbningen er det igen lykkedes de italienske entreprenører at hente flere penge ved helt enkelt at holde medarbejderne væk fra metroens byggepladser. Det må ikke gentage sig, hvis Cityringen skal åbne til tiden.
[...]
For den dag modtog de et brev fra deres entreprenør, som anlægger den 15,5 km lange cityring: Hvis ikke vi får flere penge, så møder vi ikke på arbejde i 2017, kunne budskabet koges ned til.
[...]
Først da de mødte på arbejde i det nye år, kunne de konstatere, at [Virksomhed 1] igen holdt medarbejderne væk fra byggepladserne på stationerne.
[...]

Igen krævede [Virksomhed 1] flere penge for at sende medarbejderne tilbage på byggepladserne. Den nøjagtige juridiske grund kender vi ikke, men sikkert er det, at italienerne ikke så sig forpligtet til at speede arbejdet op.”

Udsagnet indeholder ukorrekte oplysninger, hvorved Ingeniøren i artiklens underrubrik har understreget artiklernes budskab om, at [Klager] stillede uberettigede betalingskrav, som kun blev honoreret af [Selskabet] for at få tidsplanen til at holde.

[Klager] har bestridt, at Ingeniøren – som anført i svaret til Pressenævnet – udelukkende har refereret, at [Selskabet] finder [Klager]s krav uberettiget. Ingeniøren har uprøvet lagt synspunkter til grund i den redaktionelle tekst, som efter indholdet at dømme tydeligvis ikke er et referat af udtalelser fra [Selskabet].

– *Udsagn 5)* ”Det er derimod at undgå, at sagen udvikler sig til et italiensk mareridt i fuld skala som for to år siden.
På den ene side skal italienerne være tilfredse med at styre de hovedsageligt udenlandske medarbejdere i hovedstadens undergrund. På den anden side kan det ikke nytte, at de igen sender medarbejderne hjem eller til andre projekter, blot fordi de skal have fyldt kassen op.”

Udsagnet indeholder ukorrekte og krænkende beskyldninger, som er blottet for enhver objektivitet, og hvis rigtighed ikke er søgt efterprøvet af Ingeniøren.

Ingeniørens bemærkninger i svaret til Pressenævnet er blevet forelagt for [Klager]s Chief Operating Officer, [Person A], som har oplyst, at han hverken skriftligt eller mundtligt er blevet kontaktet af Ingeniøren forud for offentliggørelsen af de grove beskyldninger fremsat i artiklen.

[Klager] har anmodet om, at Ingeniøren berigtiger og beklager den fejlagtige journalistiske fremstilling, hvoraf det hverken fremgår, hvad [Klager] måtte mene om beskyldningerne, eller om Ingeniøren har forsøgt at forelægge beskyldningerne for [Klager], der gør gældende, at artiklerne ikke overholder kontradiktionsprincippet.

– *Udsagn 6)* ”Derfor spørger Ingeniøren også flere gange [Direktør 1], hvad der skal forhindre [Virksomhed 1] i at foretage manøvreren igen og igen.”

Ingeniøren har i udsagnet forsøgt at underbygge det ensidige og urigtige billede af, at [Klager] stillede uberettigede krav til [Selskabet] for at få ”fyldt kassen op”, uden at forelægge beskyldningen for [Klager].

[Klager] har anført, at det henstår i det uvisse, hvorledes Ingeniøren på ensidigt grundlag mente at kunne konkludere, at [Klager] som pressionsforsætligt lod produktiviteten styrtdykke for at presse penge ud af [Selskabet], og at [Klager]s krav i øvrigt var uberettiget.

[Klager] har bestridt, at Ingeniørens synspunkt om, at det havde været imod god presseskik, hvis Ingeniøren ikke havde bestræbt sig på at få [Selskabet]s repræsentant til yderligere at underbygge sine negative synspunkter om [Klager].

”[Virksomhed 1]” er ikke som hævdet i artiklerne en interessant i [Klager], hvor interesserne er [Virksomhed 5], [Virksomhed 3] og [Virksomhed 1], med sidstnævnte som langt den største ejer med en andel på over 99 procent.

[Klager] har sammenfattende anført, at samtlige klagepunkter er uden kildeangivelse. Dette er i strid med god presseskik, idet Ingeniørens læsere selv skal gætte, hvem der er kilde til beskyldningerne, idet de af Ingeniøren blev fremstillet som sandfærdigheder.

Det er korrekt, at Ingeniøren i en e-mail af 11. april 2019 tilbød at bringe et interview med [Klager] om metrobyggeriet. Dette ville imidlertid ikke ændre ved, at Ingeniøren i de påklagede artikler har tilsidesat god presseskik. Herudover er det for [Klager] utænkeligt, at Ingeniøren for at genoprette balancen ville bringe en lige så negativ omtale af [Selskabet], som Ingeniøren allerede har bragt om [Klager].

2.2 Ingeniørens synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

Ingeniøren har indledningsvist oplyst, at Ingeniøren modtog [Klager]s klage den 11. april 2019, hvorved Ingeniøren fik en uge til at svare på kritikken. Klagen omhandlede de to påklagede artikler, som blev bragt to måneder forinden klagen til Ingeniøren. I den mellemliggende periode har [Klager] ikke kontaktet redaktionen.

Ingeniøren har i et svar af 11. april 2019 til [Klager] fremhævet dette forhold og understreget, at redaktionen stadig meget gerne ville høre selskabets version af de kontraktuelle stridigheder med [Selskabet] i form af et interview eller et læserindlæg. Dette tilbud har [Klager] ikke ønsket at gøre brug af.

Ingeniøren har endvidere oplyst, at Ingeniøren senest den 11. april 2019 har bragt en artikel om Metrocityringen og risikoen for forsinkelse. Ingeniøren har henvist til artiklen ”*Metro-entreprenør missede deadline: Nu står ny linje til 25 mia. kr. til forsinkelse*” bragt den 11. april 2019 på Ingeniørens hjemmeside ing.dk. I forbindelse med denne artikel forsøgte Ingeniøren at få kontakt til [Klager] og blev henvist til [Person A], Chief Operating Officer. [Person A] returnerede imidlertid ikke opkald og besvarede ikke SMS før efter weekenden, som var indgangen til skolernes påskeferie.

Mandag den 15. april 2019 skrev [Person A] til journalist [Journalisten]:

”Jeg er klar i dag. Men måske er du på ferie?”

[Journalisten] var på ferie, men han videresendte straks SMS'en til en kollega, som efterfølgende både ringede og SMS'ede til [Person A], som dog ikke returnerede hverken opkald eller forespørgsler.

Ingeniøren har anført, at det er beklageligt, at Ingeniøren ikke allerede i februar 2019 forud for artiklernes offentliggørelse tog kontakt til [Klager] og forsøgte at få en kommentar fra dem til stridighederne, uanset hvor vanskeligt det tidligere har været for både Ingeniøren og andre medier.

Som nyhedsmedie for Danmarks teknologiske specialister dækker Ingeniøren naturligvis et af landets største infrastrukturprojekter grundigt og nuanceret, og Ingeniøren håber, at [Klager] vil medvirke til det.

Ingeniøren har til [Klager]s seks påklagede udsagn anført følgende:

–Udsagn 1)

Ingeniøren har anført, at de klart har angivet kilden til udsagnet, som er bygherren på Metrocityringen, det offentligt ejede Metroselskab. Der er således ikke tale om, at Ingeniøren selv giver læserne et bestemt indtryk, men at Ingeniøren refererer en navngiven kilde.

Allerede i første afsnit af artiklen er [Selskabet]s tekniske direktør angivet som kilde, og i tredje afsnit optræder både [Selskabet]s tekniske direktør og [Selskabet] som kilder.

Det havde været mest korrekt, hvis artiklen også havde angivet [Selskabet] som kilde til oplysningerne om, at produktiviteten styrtdykkede, og at [Virksomhed 1]/[Klager] ikke anså sig forpligtet til at stille med så mange medarbejdere, som [Selskabet] ønskede sig. Da det i resten af artiklen står klart, hvem kilden er, ligger det implicit heri.

–Udsagn 2)

Ingeniøren har anført, at Ingeniøren har refereret [Selskabet] for udsagnet, og at det er faktum, at [Selskabet] betalte beløbet. Ingeniøren har henvist til følgende afsnit fra artiklen:

”[Selskabet] måtte betale »et trecifret millionbeløb i den lave ende« til entreprenøren [Klager] for igen at få fremdrift i arbejdet med at færdiggøre cityringens stationer til åbningen i juli og dermed undgå en forsinkelse. Det oplyser [Selskabet]s tekniske direktør, [Direktør 1].

[...]

Til gengæld understreger han, at [Selskabet] ikke mener, at [Virksomhed 1] er berettiget til pengene.

[...]

»Vi er blevet enige om at udskyde afklaringen af betalingen til efter cityringens åbning. Vi har en anfordringsgaranti, som indebærer, at vi uden retslig proces kan hente pengene tilbage. [Klager] har en forpligtelse til at eftergive, at de er berettiget til pengene, og det mener vi ikke, at de er,« siger [Direktør 1].”

Ingeniøren har på intet tidspunkt konkluderet, at ekstraarbejdet ikke krævede honorering, som anført af [Klager] i klagen til Pressenævnet, men derimod beskrevet omstændighederne, som førte frem til, at der fandt ekstrabetaling sted. Ingeniøren har herefter foreholdt [Selskabet] de spørgsmål, som omstændighederne rejste.

– Udsagn 3 og 4)

Ingeniøren har anført, at Ingeniøren i forbindelse med deres research har stillet en række spørgsmål til den ene part i sagen. Ingeniøren har både over for [Selskabet] og læserne begrundet, hvorfor Ingeniøren i spørgsmålene kæder flere begivenheder sammen, idet der for to år siden var en lignende strid. Dengang krævede [Klager] også ekstra penge for at møde op på byggepladserne.

Ingeniøren finder det derfor naturligt at stille spørgsmålet og loyalt citere [Selskabet] for, at [Selskabet] ikke mener, at de to begivenheder kan sammenlignes.

Ingeniøren har endvidere anført, at Ingeniøren udelukkende har refereret, at [Selskabet] finder kravene uberettiget og beskrevet omstændighederne omkring kravene og betingelserne for dem. Derudover har [Klager] ikke påpeget, hvori eventuelle faktuelle fejl skulle bestå.

Ingeniøren har afvist, at Ingeniøren, som anført af [Klager] i klagen til Pressenævnet, har indtaget den holdning, at [Klager] havde gjort sig skyldig i misligholdelse og afpresning. Ingeniøren har beskrevet, hvordan [Selskabet] har haft en oplevelse af at blive afpresset og stillet selskabet kritiske spørgsmål i den anledning.

Ingeniøren har endvidere afvist, at Ingeniøren har ageret agent provocateur. Kritiske spørgsmål til alle parter i en sag er derimod en af journalistikkens grundpiller.

Ingeniøren har oplyst, at artiklen er skrevet i genren analyse. I denne genre perspektiverer journalister selv aktuelle begivenheder for læserne. Det fremgår ikke af artiklen, at kravet er uberettiget. Af hele analysen fremgår det derimod, at [Selskabet] finder fremgangsmåden i strid med kontrakten.

– Udsagn 5 og 6)

Ingeniøren har i forbindelse med Ingeniørens research stillet en række spørgsmål til den ene part i sagen. Ingeniøren har både over for [Selskabet] og læserne begrundet, hvorfor Ingeniøren kæder flere begivenheder sammen i spørgsmålene, idet der for to år siden var en lignende strid.

Dengang krævede [Klager] også ekstra penge for at møde op på byggepladserne. Ingeniøren anser det som helt naturligt at stille spørgsmålet og citere [Selskabet] loyalt for, at de ikke mener, at de to begivenheder kan sammenlignes. Det havde været i strid med god presseskik, såfremt Ingeniøren ikke havde forsøgt at få svar på de spørgsmål.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:
Hanne Schmidt, Hans Peter Blicher, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har klaget over artiklerne ”Metro-entreprenør fik trecifret millionbeløb for at genoptage arbejdet” og ”Italiensk mareridt truer metroen” og anført, at artiklerne indeholder ukorrekte og krænkende oplysninger, som ikke blev forelagt dem forud for offentliggørelsen.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A.1 og A.3.

[Klager] har klaget over følgende seks udsagn:

- Udsagn 1)   ”[...] bemanningen var faldet fra knap 500 medarbejdere før jul til godt 200. Derfor styrtdykkede produktiviteten også, men det kunne [Klager] [[Klager], *Pressenævnets tilføjelse*] med italienske [Virksomhed 1] i spidsen ikke se det store problem i.”
[...]
- Udsagn 2)   ”Derfor så [Selskabet] ikke anden udvej end at betale det ekstra beløb, hvis eksakte størrelse [Direktør 1] ikke ønsker at oplyse. Han beskriver dog, at der altså ikke er tale om over en milliard kroner, »men alligevel et anseeligt beløb«.”
[...]
- Udsagn 3)   ”Pointen kommer op flere gange under interviewet, fordi Ingeniøren spørger, hvad der forhindrer italienerne i at benytte samme taktik flere gange: Lade medarbejderne blive væk fra byggepladserne og først sende dem tilbage, når [Selskabet] indvilliger i at hoste op med ekstra penge.”
[...]
- Udsagn 4)   ”Med et halvt år til åbningen er det igen lykkedes de italienske entreprenører at hente flere penge ved helt enkelt at holde medarbejderne væk fra metroens byggepladser. Det må ikke gentage sig, hvis Cityringen skal åbne til tiden.
[...]
For den dag modtog de et brev fra deres entreprenør, som anlægger den 15,5 km lange cityring: Hvis ikke vi får flere penge, så møder vi ikke på arbejde i 2017, kunne budskabet koges ned til.
[...]
Først da de mødte på arbejde i det nye år, kunne de konstatere, at [Virksomhed 1] igen holdt medarbejderne væk fra byggepladserne på stationerne.

- [...]
Igen krævede [Virksomhed 1] flere penge for at sende medarbejderne tilbage på byggepladserne. Den nøjagtige juridiske grund kender vi ikke, men sikkert er det, at italienerne ikke så sig forpligtet til at speede arbejdet op.”
- [...]
- *Udsagn 5)* ”Det er derimod at undgå, at sagen udvikler sig til et italiensk mareridt i fuld skala som for to år siden.
På den ene side skal italienerne være tilfredse med at styre de hovedsageligt udenlandske medarbejdere i hovedstadens undergrund. På den anden side kan det ikke nytte, at de igen sender medarbejderne hjem eller til andre projekter, blot fordi de skal have fyldt kassen op.”
- [...]
- *Udsagn 6)* ”Derfor spørger Ingeniøren også flere gange [Direktør 1], hvad der skal forhindre [Virksomhed 1] i at foretage manøvren igen og igen.”

[Klager] har klaget over, at udsagnene indeholder krænkende oplysninger om misligholdelse og afpresning af [Selskabet], som giver det ensidige indtryk, at [Klager] ikke opfyldte sine kontraktmæssige forpligtelser, samt over manglende forelæggelse.

[Klager] har endvidere klaget over, at udsagnene indeholder ukorrekte oplysninger om, at [Klager] stillede uberettigede betalingskrav, som kun blev honoreret af [Selskabet] for at få tidsplanen til at holde, og at det ikke er ”[Virksomhed 1]”, men [Virksomhed 1], som er en interessant i [Klager].

Pressenævnet finder, at alle seks udsagn angår [Klager]s ageren i relation til arbejdet med færdiggørelsen af Cityringen, herunder oplysninger om, at [Klager] holdt medarbejderne væk fra byggepladserne på metrostationerne for at kræve flere penge for udførelsen af arbejdet, og at [Klager] dermed bevidst undlod at opfylde sine kontraktmæssige forpligtelser. Nævnet finder endvidere, at alle seks udsagn, som er bestridt af [Klager], kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager].

Det påhvilede derfor Ingeniøren at kontrollere, at de krænkende oplysninger om [Klager]s misligholdelse af sine kontraktmæssige forpligtelser var korrekte. Da der ikke foreligger dokumentation for de seks udsagn, og da [Klager] ikke fik mulighed for at kommentere på oplysningerne, udtaler nævnet kritik af Ingeniøren for at bringe de krænkende udsagn.

Oplysningerne burde endvidere have været forelagt for [Klager] forud for artiklernes offentliggørelse den 4. februar 2019 og den 8. februar 2019, således at [Klager] havde haft mulighed for at kommentere de krænkende udsagn i sammenhæng med, at de blev fremsat.

Ingeniøren har til Pressenævnet oplyst, at det er beklageligt, at Ingeniøren ikke har forsøgt at forelægge oplysningerne i de påklagede artikler med henvisning til, at det tidligere har været vanskeligt for både Ingeniøren og andre medier at få kontakt til [Klager].

Det er Pressenævnets opfattelse, at det som udgangspunkt er mediets ansvar at dokumentere, at der er udvist tilstrækkelig ihærdighed for at opnå kontakt til den, omtalen vedrører. Ingeniøren burde således have udvist større bestræbelser på at få kontakt med [Klager]. Nævnet udtaler derfor kritik af Ingeniøren for manglende forelæggelse af de krænkende udsagn.

Nævnet finder endvidere, at omtalen af [Virksomhed 1], benævnt som "[Virksomhed 1]", ikke kan anses for at være tilstrækkeligt væsentlig i sammenhængen. Nævnet udtaler herefter ikke kritik af Ingeniøren for at have bragt oplysningen.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Ingeniøren at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

"[rubrik]

Pressenævnet kritiserer nyhedsmagasinet Ingeniøren

[underrubrik]

Ingeniøren får kritik for at bringe udokumenterede og krænkende udsagn og for manglende forelæggelse

[tekst]

Ingeniøren bragte i februar måned kritisk omtale af stridigheder mellem en entreprenør og en bygherre på Cityringen, herunder entreprenørens manglende opfyldelse af sine kontraktmæssige forpligtelser.

Entreprenøren har klaget til Pressenævnet over, at Ingeniøren havde bragt krænkende oplysninger, som de ikke havde fået mulighed for at forholde sig til forud for offentliggørelsen.

Pressenævnet kritiserer Ingeniøren for at bringe de krænkende oplysninger uden nærmere dokumentation herfor, samt for manglende forelæggelse.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk"

Offentliggørelse på hjemmesiden

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal ske som en selvstændig artikel, der prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse. Pressenævnets offentliggørelsestekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten "Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen" til nævnets kendelse ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes af mediet.

Offentliggørelse i den trykte avis

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet. Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i mediet.